

oplysningsvirksomhed, kursus- og uddannelsesvirksomhed samt undersøgelses- og udviklingsarbejde. Individuel vejledning er ofte nødvendig og vil i mange tilfælde være den mest effektive. Denne form for assistance er dog samtidig den mest kostbare, og af hensyn til, at så mange af organisationernes medlemmer som muligt kan drage nytte af konsulentbistanden, begrænser konsulenttjenesterne ofte den individuelle vejledning til fordel for de kollektive aktiviteter.

Muligheden for at opnå tilskud under konsulentordningen har for mange organisationer været et væsentligt incitament til at oprette og udbygge konsulentvirksomheden. Ordningens betydning ligger måske især i, at organisationernes konsulenttjenester herigennem får økonomisk grundlag for at føre en mere langsigtet politik i arbejdet for at øge virksomhedernes effektivitet og konkurrenceevne og samarbejdet mellem ledelse og personale om disse forhold. Ordningen gør det således muligt for konsulenttjenesterne at få finansieret udviklingsarbejde i forbindelse med kursusvirksomheden og i forbindelse med andre opgaver som f. eks. normtals- og andre brancheundersøgelser, strukturspørgsmål, standardregnskaber, edb, nye butikstyper m.v.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke geografiske områder konsulenterne dækker, kan oplyses, at samtlige konsulenttjenester, bortset fra 2 faglige organisationer og 2 håndværkerlaug, er landsdækkende.

Til orientering vedlægges en oversigt over konsulenttilskuddenes fordeling på de enkelte organisationer.*

Ad § 17.3.21.62.01. Teknologisk service.

2) Der ønskes oplysning om størrelsen af de refusionssatser, der er fastsat for det konsulentarbejde, der finder sted på de teknologiske institutter.

Svar:

I henhold til § 19, stk. 2, i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 517 af 24. september 1973 om tilskud og lån til teknologisk service kan der i en overgangsperiode, som udløber den 31. marts 1974, ydes driftstilskud til de teknologiske institutter efter de hidtil gældende regler i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 321 af 12. august 1965 om statstilskud til driften af teknologiske institutter. I henhold til § 6 i sidstnævnte bekendtgørelse udgør statens tilskud til konsulentvirksomhed 60 pct. af de tilskudsberettigende udgifter, som de er defineret i samme bekendtgørelses §§ 1-5.

Efter 31. marts 1974 vil det ikke længere være en rent bogholdermæssig opgørelse af udgifternes størrelse, der er afgørende for størrelsen af de udbetalte tilskud. Der vil således ikke længere være tale om faste tilskudsprocenter, men i stedet om absolute beløb, som teknologirådet fastsætter på grundlag af en nærmere vurdering af de ydelser, som ansøgerne tilbyder. Disse kan tilbydes i form af nærmere udformede arbejdsprogrammer, der aftales mellem rådet og de af handelsministeren efter indstilling fra rådet særligt godkendte institutter (herunder ikke blot de teknologiske institutter), og hvortil der kan ydes basistilskud. Ydelserne kan endvidere tilbydes i form af projekter, som rådet ønsker gennemført og er rede til helt eller delvis at betale for i form af projektilskud.

Det er en forudsætning, at de nævnte programmer eller projekter vedrører opgaver, som falder ind under begrebet teknologisk service som defineret i § 4 i lov nr. 142 af 21. marts 1973 om teknologisk service; under disse opgaver hører bl. a. rådgivning og konsulentbistand med henblik på udvikling, indsamling og bearbejdning af teknisk og dermed sammenhørende virksomhedsøkonomisk og ledelsesmæssig viden samt formidling heraf til praktisk anvendelse inden for erhvervslivet, den offentlige sektor eller samfundet i øvrigt.

* Ikke optrykt.